

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

افزوده و ارسال از: علی مشرف
۱۹ اکتوبر ۲۰۲۱

نیمی از گرسنگان جهان، آسیائی هستند

به گزارش استریتس تایمز، گزارش سال ۲۰۲۱ سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (فائو) حاکی است که اکثریت این افراد در جنوب آسیا زندگی می کنند که ۳۰۵.۷ میلیون نفر را شامل می شود. جنوب شرقی آسیا با ۴۸.۸ میلیون گرسنه در جایگاه بعدی است و ۴۲.۳ میلیون گرسنه آسیائی نیز در غرب آسیا هستند. در سال ۲۰۱۹ و پیش از شروع پاندمی کووید-۱۹ برآورد این بود که آسیا ۳۶۱.۳ میلیون فرد دچار تغذیه ناکافی دارد.

«جیمز بلگریو» سخنگوی سازمان برنامه جهانی غذا اعلام کرد، وضعیت ناامنی غذایی به این معنی است که خانواده ها با تصمیمات دشواری مواجه می شوند از قبیل این که باید برخی وعده های غذایی را حذف کنند یا غذاهای با ارزش غذایی کمتر بخورند، به کودکان اولویت بدهند و از غذای بزرگترها بکاهند و برای خرید غذا دچار بدهی بشوند یا اموال مهم خود را برای تهیه غذا بفروشند.

وی افزود: تغذیه این افراد صدمه می بیند، کودکان لاغر و ضعیف می شوند یا دچار کوتاهی قد می شوند و برخی عوارض در طول زندگی با آنها خواهد بود.

سخنگوی برنامه جهانی غذا خاطرنشان کرد: بسیاری از کشورهای آسیائی که این سازمان در آنجا فعالیت دارد به علت تأثیرات اقتصادی و اجتماعی همه گیری کرونا و همچنین رویدادهای آب و هوایی مانند خشکسالی و طوفان و سیلاب، با افزایش ناامنی غذایی رو به رو شده اند.

از سوی دیگر «پرابو پینگالی» استاد اقتصاد و مدیر یک مؤسسه تحقیقاتی در دانشگاه «کورنل» گفت که تولید جهانی غذا تحت تأثیر پاندمی قرار نگرفته و بنابراین گرسنگی به علت از دست رفتن درآمدهاست.

وی افزود: هیچیک از کشورهای مهم صادرکننده مواد غذایی شاهد کاهش تولید نبوده اند. هند شاهد برداشت بی سابقه محصولات کشاورزی در سالهای ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ بوده است. تأمین غذا در بسیاری از کشورهای آسیا مشکل نبوده و مشکل اصلی فقدان دسترسی به غذا به علت از دست دادن شغل به خصوص در میان کارگران مهاجر با درآمد پائین بوده است.

شرایط در برخی کشورها به طور فزاینده ای ناگوار می شود. گزارش مؤسسه «سوشال ویدر استیشن» حاکی است که بیش از ۲۰ میلیون نفر در فیلیپین – یا یک نفر از میان هر ۵ نفر – گفته که در سه ماهه اول سال جاری میلادی دچار گرسنگی شده است. این افراد گفته اند در برخی روزها چیزی برای خوردن نداشتند یا صرفاً یک وعده غذا در روز داشتند.

نرخ فقر در مالیزیا نیز در پی تعطیلی های مکرر و تأثیرگذار بر کارگران غیررسمی، به میزان قابل ملاحظه ای افزایش یافته است. دولت این کشور ماه گذشته اعلام کرد که نرخ فقر مطلق در این کشور سال گذشته به ۸.۴ درصد افزایش یافته در حالی که سال پیش از آن ۵.۶ درصد بود.

محمد عبدالخالق اقتصاددان و مدیر بخش تحقیقاتی شرکت «دی ام آنالیتیک» گفت که مالیزیا در حال حاضر از لحاظ دسترسی به غذا و سوء تغذیه در میان خانوارهای آسیب پذیر، با یک بحران ملی رو به رو است. وی گفت: ۲۰ درصد از کودکان مالیزیا دچار سوء تغذیه هستند و این بزرگترین مسأله ای است که در بلندمدت بر ما تأثیرگذار خواهد بود.

گرسنگی در هند به طور خاص یک مشکل حاد است. این کشور در شاخص جهانی گرسنگی ۲۰۲۱ که این هفته منتشر شد با هفت رتبه تنزل در جایگاه ۱۰۱ در میان ۱۱۶ کشور قرار گرفت.

این کشور در طبقه بندی گرسنگی «جدی» و پشت سر کشورهای نیپال (۷۶)، پاکستان (۹۲) و بنگله دیش (۷۶) قرار گرفت. این گزارش حاکی است که ۱۵.۳ درصد از جمعیت هندوستان دچار تغذیه ناکافی هستند و ۱۷.۳ درصد از کودکان زیر پنج سال نیز دچار مشکلات مرتبط با تغذیه هستند.

بر اساس این گزارش، در کشور میانمار نیز به علت پاندمی و نیز تبعات سیاسی و اقتصادی کودتای سال گذشته، گرسنگی به یک مشکل در حال تشدید تبدیل شده و «استیفن اندرسون» مدیر برنامه جهانی غذا در این کشور ماه گذشته هشدار داد که افراد بیشتری در این کشور ممکن است با محرومیت شدید غذایی رو به رو شوند. این نهاد ملل متحد در ماه اپریل پیش بینی کرد که شمار افراد گرسنه در میانمار ممکن است ظرف مدت شش ماه دوبرابر شده و به ۶.۲ میلیون نفر برسد.

وضعیت غذایی در کشور کوریای شمالی تحت تحریم نیز وخیم است و این کشور در شاخص گرسنگی در رتبه ۹۶ جهان قرار دارد. سازمان فائو و برنامه جهانی غذا در ماه جولای هشدار دادند که کوریای شمالی در سال جاری با کمبود غذایی به میزان حدود ۸۶۰ هزار تن رو به رو خواهد شد که این معادل حدود غذای ۲.۳ ماه در این کشور است. این درحالی است که حتی در کشورهای ثروتمند مانند جاپان نیز بانکهای غذا در بسیاری از شهرها برای فقراء کار می کنند. اما کشور چین از زمان قحطی ویران کننده سالهای ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۱ که موجب مرگ دهها میلیون نفر شد تا کنون راه زیادی را طی کرده است.

بنا بر اعلام برنامه جهانی غذا، کشور چین پس از تحقق «هدف توسعه هزاره» مبنی بر نصف کردن شمار گرسنگان تا سال ۲۰۱۵ توانست نرخ گرسنگی جهانی را به میزان دو سوم کاهش دهد. جدیدترین گزارش شاخص جهانی گرسنگی کشور چین را در کنار ۱۸ کشور دیگر از جمله کشورهای دانست که پائینترین سطح گرسنگی را در میان ۱۱۶ کشور دارند. در کشور وریای جنوبی سطح پائینی از سوء تغذیه در حد ۲.۵ درصد وجود دارد. این کشور نیز ۴۵۰ بانک غذا برای کمک به افراد نیازمند دارد.

با این حال گزارش فائو حاکی است که در سطح جهانی، مشکلات اقتصادی ناشی از پاندمی کووید-۱۹ موجب شده که ۸۳ تا ۱۳۲ میلیون نفر بیشتر در سال گذشته دچار گرسنگی بشوند. در حال حاضر تقریباً هر روز ۷۲۰ تا ۸۱۱ میلیون نفر در جهان گرسنه سر بر بالین می گذارند.

افزوده:

هرچند در گزارش بالا از افغانستان و در صد گرسنگی و فقر نام برده نشده است، مگر به اساس آخرین گزارشات، وضعیت کلی افغانستان اوضاعی را بار آورده است که به اساس گزارشات سازمانهای وابسته به ملل متحد، در سال آینده بیش از ۹۷ درصد مردم افغانستان در زیر خط فقر مطلق گرسنگی خواهند کشید. چنانچه در زمینه از جانب مقامات وابسته به ملل متحد چنین پیشبینی شده است:

[کانی ویگناراجا مدیر بخش آسیا و اقیانوسیه برنامه توسعه ملل متحد، روز پنجشنبه ۱۸ سنبله یعنی یک ماه قبل، اعلام کرد: «افغانستان که از کشورهای فقیر جهان است، در آستانه سقوط بیشتر در فقری همهگیر قرار دارد و اگر اقدامی فوری برای برطرف شدن این بحران صورت نگیرد، این کشور با خطر گسترش گرسنگی روبه رو خواهد شد».

وی در یک جلسه خبری، با ارزیابی گزارش ۲۸ صفحه‌ای خود در این زمینه تأکید کرد: «در حال حاضر ۷۲ درصد از جمعیت افغانستان، زیر خط فقر زندگی می کنند (کمتر از یک دالر در روز)؛ و این کشور تا سال آینده با خطر گسترش فقر همهگیر روبه رو خواهد بود به طوری که احتمال می رود خط فقر تا اواسط سال ۲۰۲۲، ۹۷ درصد جمعیت افغانستان را شامل شود».]

مقایسه فقر و گرسنگی روبه رشد در افغانستان با فلیپین که از حدود یک قرن بدین سو در اشغال نیروهای امپریالیستی دست و پای می زند، واضح می سازد که عامل اساسی موجودیت و گسترش فقر و گرسنگی، مناسبات اقتصادی- اجتماعی غارتگرانه ایست که امپریالیسم در کشور های تحت سلطه اش به وجود می آورد.

ع. م.